

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/80/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922010324
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7922010324.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého PhD. a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Majerníka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. novembra 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C., pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 15.05.2025 sp. zn. 5T/68/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 ods. 1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom zn. 5T/68/2022 zo dňa 15. mája 2025 obžalovaného A. B. C. D. E. F. G. H. A. I. F. , nar. XX.XX.XXXX v J. K., trvale bytom L. M. XXX podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku o s l o b o d i l spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2 Pv 320/21/8811, ktorý spáchal tak, že obvinený, pracujúci na pracovnej pozícii, ako signalista stavadla č. 2 ŽSR OR Košice, N. O. G. P., dňa 13.08.2021 v čase okolo 13.11 h pri obsluhu železničného priecestia SP 1303 v km 37,934, ktoré bolo zabezpečené priecestným zabezpečovacím zariadením (PPZ) 1. kategórie typu PZS 1Z so závorami bez aktívnej signalizácie so závislosťou od vchodového návěstidla „S“ na stavadle č. 2 železničnej stanice O. G. P. počas výlukových prác na druhej traťovej koľaji, porušil predpisy železničnej dopravy tým, že v čase riadne postavenej vchodovej vlakovej cesty z prvej traťovej koľaji zo smeru Michalany pre prichádzajúci osobný vlak 8817 smerom do železničnej stanice O. G. P., nesprávnou obsluhou priecestného zabezpečovacieho zariadenia, pri ktorej po aktivácii činnosti priecestného zabezpečovacieho zariadenia jazdou osobného vlaku 8817 a jeho vstupom do približovacieho obvodu v km 39,583 a spustení výstrahy na výstražníkoch priecestného zabezpečovacieho zariadenia obvinený nedovoleným obsluhovaním „núdzového tlačidla“ spočívajúcim v zapevnení tohto tlačidla do stlačenej polohy a zaistením proti vráteniu do základnej polohy pre otvorenie závor do zvislej polohy, čo malo za následok, že bol umožnený vstup a prechod osobných motorových vozidiel cez v tom čase nechránené - neaktívne železničné priecestie a osobný vlak mal riadne postavenú vchodovú cestu, mal dovolený vchod do stanice vchodovým návěstidlom „S“ do železničnej stanice O. G. P., avšak tento osobný vlak 8817 prechádzal cez neaktívne železničné priecestie v rýchlosti 98 km/h a takto došlo na uvedenom železničnom priecestí v čase o 13.15 h k stretu osobného vlaku 8817 vedeného elektrickým rušňom HKV 163.104, kde predná časť tohto rušňa osobného vlaku 8817 narazila do ľavej bočnej časti osobného motorového vozidla továrenskej značky Škoda Roomster ev. č. P., ktoré v rýchlosti 22 km/h v smere od obce M. po štátnej ceste 1/79 smerom na obec O. G. P. prechádzalo cez uvedené nechránené - neaktívne železničné priecestie, a to v čase, kedy sú rahná závor zabezpečovacieho priecestného zariadenia vo zvislej polohe v dôsledku čoho došlo k zrážke vlaku s osobným motorovým vozidlom a následne dopravnej nehode na železničnom priecestí SP 1303 v dôsledku čoho vodič nebohý A. Q. L., nar. XX.XX.XXXX osobného motorového vozidla továrenskej značky Škoda Roomster ev. č. P. utrpel podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, mnohopočetné zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol a taktiež spolujazdkyňa nebohá J. L., R. I., nar. XX.XX.XXXX sediac na prednom

sedadle v uvedenom vozidle podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia utrpela mnohopočetné zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahla. Uvedenou zrážkou taktiež došlo k poškodenou elektrického rušňa HKV 91 56 6 163 104-3 OS vlaku 8817 podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru železničnej dopravy a ku škode vo výške 9.500,- € pre spoločnosť ZSSK, a. s., so sídlom Bratislava, ul. Rožňavská č. 1, IČO: 35914939 a k totálnemu poškodenou osobného motorového vozidla Škoda Roomster ev. č. P., kde ku dňu dopravnej nehody toto vozidlo predstavovalo hodnotu 2.050,- € podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru doprava cestná pre poškodeného neb. A. Q. L.. Obvinený nesprávnou obsluhou zabezpečovacieho zariadenia pri stavení vchodovej vlakovej cesty pre prichádzajúci vlak OS 8817 porušil jednak pracovnú náplň ním podpísanú dňa 20.01.2020 a predpisové ustanovenia PP ŽST O. G. P. príloha č. 4, miestne odchýlky č. 127 písm. b), bb), bc), ako aj prílohu č. 5 pri stavení vlakových ciest a obsluhu PPZ v km 37,934 na St. č 2 v zmysle dodržania záverovej tabuľky ŽTS O. G. P. a opakovane porušil predpis ŽSR D106/T106 kapitola X, čl. 49, kde je uvedené, že je akýmkoľvek spôsobom tlačidlo núdzového otvorenia priestestia v stlačenej polohe zapevňovať je zakázané a predpis ŽSR D101/T101 čl. 224, kde je okrem iného uvedené, že po skončení jazdnej cesty je obsluhujúci pracovník povinný vrátiť staničné zabezpečovacie zariadenie do základnej polohy, ak je predpisom pre obsluhu určená, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného Železničnú spoločnosť Slovensko, a. s., Bratislava, Rožňavská 1, IČO: 35 914 939 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, v ktorom uviedol nasledovné.

Na obžalovaného A. B. C. bola prokurátorom Okresnej prokuratúry Trebišov dňa 22.07.2022 pod sp. zn. 2 Pv 320/21/8811 podaná obžaloba pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona na Okresný súd Trebišov na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti obžaloby.

Okresný súd Trebišov pod sp. zn. 5T/68/2022 zo dňa 15.05.2025 oslobodil obžalovaného A. B. C. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2 Pv 320/21/8811 zo dňa 22.07.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zákona, pretože podľa názoru súdu nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V súvislosti s nárokom na náhradu škody, podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku okresný súd odkázal poškodeného Železničnú spoločnosť Slovensko, a. s. na civilný proces.

Okresný súd Trebišov podľa názoru prokurátora nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci a pochybil, keď obžalovaného neuznal za vinného zo spáchania vyššie uvedeného skutku.

Po vrátení veci Krajským súdom v Košiciach okresný súd doplnil dokazovanie, pričom obžalovaný naďalej trval na tom, že nie je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Súd v rámci dokazovania vykonal výsluchy svedkov C. E., A. P. S., P. Q., T. L., T. S., ako aj znalca doc. Ing. Jozefa Gašparíka, PhD.

Na základe výsluchu vyššie uvedených svedkov súd dospel k záveru, že v inkriminovaný čas dňa 13.08.2021 mohlo dôjsť k mimoriadnej závade na zariadení, ktorú skutočnosť obžalovaný nemohol ovplyvniť.

Po preskúmaní odôvodnenia rozsudku okresného súdu sa s týmto rozhodnutím odvolateľ nestotožňuje.

Okresný súd Trebišov nedostatočne a zle vyhodnotil svedecké výpovede svedkov C. B. J. a P. E. U.. Taktiež zle vyhodnotil znalecký posudok znaleckej organizácie D. O. S., cestná doprava zo záverov ktorého vyplýva, že na základe známych skutočností a technických prijateľných analýz, čo sa týka priebehu nehodového deja sa uvádza, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna obsluha zo strany signalistu, nakoľko tento ignoroval prichádzajúci vlak a nesprávnou obsluhou tlačidla „núdzové otvorenie závor“ závor boli otvorené a červené svetlá neblinkali a tak umožnil vjazd osobného motorového vozidla na priecestie.

Okresný súd Trebišov zle vyhodnotil aj znalecký posudok z odboru Železničná doprava, odvetvie technický stav a odhad hodnoty koľajových vozidiel a nehody v železničnej doprave, z ktorého je taktiež zrejmé, že predmetná nehoda je vyústením niekoľkých pochybení do kumulatívneho výsledku sledu udalostí, činnosťou signalistu na stavadle 2, ktorý porušil predpísané postupy pre obsluhu PZZ a pre stavanie vlakových ciest, správanie sa vodiča CMV Škoda Roomster, ktorý si mohol počínať opatrnejšie pri prejazde železničným priecestím a obsluha rušňovodiča vlaku 8817, ktorý zvolil nesprávnu techniku vedenia dráhového vozidla pri spomalení na zníženie rýchlosti na traťovú rýchlosť 60 km/h. V uvedenom prípade nemožno stanoviť jednoznačné možnosti zabránenia uvedenej nehode, hlavnou príčinou je zlyhanie ľudského faktora v riadení dopravnej prevádzky železníc, signalistu na stavadle 2 v podmienkach nízkeho štandardu technických prostriedkov, zabezpečenia a automatizácie dopravnej prevádzky. Taktiež znalec konštatuje, že signalista dokázateľne pochybil už v čase o 12:45 h pri stavaní vlakovej cesty pre vlak 8861 v smere na Michalany.

Signalista na stavadle 2 pri svojej činnosti nesprávne obsluhoval zabezpečovacie zariadenie pri stavaní vchodovej vlakovej cesty pre vlak 8817, kedy porušil svoje povinnosti.

V posudku sa ďalej uvádza, že v deň dopravnej nehody nebola zaznamenaná žiadna porucha a samotný obžalovaný uviedol, že zariadenie fungovalo riadne. V závere znalec uviedol že vzhľadom ku komisionálnym prehliadkam po nehode, ktoré potvrdili funkčnosť zariadenia si nevie predstaviť nejakú technickú poruchu, v dôsledku ktorej by došlo k zlyhaniu PZZ.

Znalec B. E. z odboru železničná doprava uviedol, že nesprávna obsluha signalistom na stavadle č. 2 spočívala v nesprávnej polohe elektromagnetickej zámky a najmä postavenie vchodového návěstidla na návесь voľno, pričom nebolo zabezpečené, že priecestné zabezpečovacie zariadenie sa pri jazde vlaku aktivovalo. Povolil vjazd vlaku do stanice bez toho, aby boli splnené všetky nutné podmienky, čo malo za následok nefunkčnosť zabezpečovacieho zariadenia. Takýto stav je možné dosiahnuť len tým, že bolo nevhodne a proti predpisom obslužené núdzové tlačidlo. Dôkazom toho, že sa núdzové tlačidlo používalo je, že priecestie sa neuzatvorilo a technickým preskúšaním priecestia a poznaním technických možností, ako môže takýto stav nastať, je možné vyvodiť predpoklad, že tlačidlo bolo v tom čase obslužené.

Železnice SR vo svojej správe pri zisťovaní príčiny vzniku vážnej dopravnej nehody dňa 13.08.2021 o 13:15 h uviedli, že tlačidlom núdzového otvorenia závor bolo počas výluky použité signalistom na stavadle 2 podľa počítača 19 krát, toto priecestie otváral signalista tlačidlom núdzové otvorenie priecestia vždy, keď pred priecestím stálo viac áut. Taktiež v správe sa uvádza, že obžalovaný signalista na stavadle 2 nesprávne zisťoval voľnosť vlakovej cesty, porušil predpisové ustanovenia prevádzkového predpisu ŽST Slovenské Nové Mesto článok 42 písm. b), nepostupoval správne pri príprave vlakovej cesty, čím porušil predpisové ustanovenia článku 43 vyššieho predpisu, rovnako nesprávne obsluhoval zabezpečovacie zariadenia pri stavaní vlakovej cesty, opakovane porušil predpis ŽSR D106/T106 kapitola X, článok 49, kde je uvedené, že je zakázané akýmkoľvek spôsobom tlačidlo núdzového otvorenia priecestia v stlačenej polohe zapevňovať a predpis ŽSR D101/T101 článok 224, z ktorého vyplýva, že po skončení jazdnej cesty je obsluhujúci pracovník povinný vrátiť staničné zabezpečovacie zariadenie do základnej polohy.

Z vyššie uvedených znaleckých posudkov podľa prokurátora vyplýva záver, že technickou príčinou tejto dopravnej nehody bola nesprávna obsluha zo strany signalistu, pretože ignoroval prichádzajúci vlak a nesprávnou obsluhou tlačidla núdzové otvorenie závor umožnil vjazd osobného motorového vozidla značky Škoda Roomster na priecestie.

Záver súdu o tom, že v inkriminovaný čas dňa 13.08.2021 mohlo dôjsť k mimoriadnej závade na zariadení, ktorú skutočnosť obžalovaný nemohol ovplyvniť, nebolo v žiadnom smere ničím potvrdené. Súd svoje rozhodnutie, čo sa týka oslobodenia obžalovaného spod skutku obžaloby oprel o svedecké

výpovede T. L., T. S., predloženej videonahrávky, ako aj správy zo Železníc SR o poruchách zabezpečovacieho zariadenia z minulosti, pričom ignoroval ďalšie dôkazy uvedené vyššie a vykonané na hlavných pojednávaniach vrátane znaleckých posudkov, správ a svedeckých výpovedí. Čo sa týka samotnej nahrávky v mobilnom aparáte, ktorú predložila svedkyňa T. S., vynára sa otázka použiteľnosti takého dôkazu v súdnom konaní, najmä, či takýto dôkaz bol zabezpečený v súlade s Trestným poriadkom.

Keď súd konštatoval, že k dopravnej nehode v nemalej miere prispeli aj ďalšie faktory, najpodstatnejšia a základná časť viny spočíva v porušení dôležitých povinností zo strany obžalovaného. V súvislosti s porušením týchto povinností, je nutné zohľadniť v zmysle základných zásad pri ukladaní trestu, ako najdôležitejšiu okolnosť práve spôsobený následok, a to smrť dvoch osôb. Uvedený, ničím nenapraviteľný následok je aj z hľadiska ochrany spoločnosti tak závažný, že aj v zmysle dôkazov vyššie naznačených nie je možné sa stotožniť s oslobodzujúcim rozsudkom súdu.

V ďalšej časti svojho odvolania prokurátor odôvodňuje potrebu uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému v dolnej polovici trestnej sadzby a uloženie trestu zákazu činnosti spojený so zákazom výkonu zamestnania alebo povolania, na ktoré sa vyžaduje osobitné povolenie v rámci výkonu činnosti na železnici ŽSR.

V závere svojho odvolania uviedol, že v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku je trestný proces upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu na strane druhej. Strany trestného konania pred súdom predkladajú a vykonávajú dôkazy, ktoré obvineného usvedčujú alebo oslobodzujú. Posúdenie dôkazov je úlohou súdu ako nestranného rozhodovacieho orgánu. Platí teda, že súd má rozhodnúť spor medzi prokurátorom (štátom) a obvineným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovávať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán v konaní pred súdom, ale aj zásady spravodlivého procesu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa mal akceptovať dôkazy zadovážené v prípravnom konaní a vykonané na hlavnom pojednávaní v naznačenom smere a vysporiadať sa s nimi v rámci voľného hodnotenia dôkazov, čo by nepochybne viedlo k iným skutkovým a právnym záverom.

S poukazom na vyššie uvedené preto navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/68/2022 z 15.05.2025, čo do oslobodzujúceho výroku súdu vo vzťahu k obžalovanému A. B. C., zrušil, vec vrátil a prikázal Okresnému súdu Trebišov, aby vo veci znova konal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora obžalovaný prostredníctvom obhajcu uviedol, že okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a v súlade so zisteným skutkovým stavom rozhodol, keď obžalovaného oslobodil spod skutok obžaloby, lebo vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V podanom odvolaní proti rozsudku súdu I. inštancie prokurátor sa nevysporiadal s ďalšími vykonanými dôkazmi v intenciách uznesenia Krajského súdu v Košiciach 8To/73/2023 zo dna 30.01.2024 a tvrdí, že nehodu zapríčinil obžalovaný bez toho, aby to bolo preukázané objektívnymi dôkazmi, pritom sa odvoláva na posudok znaleckej organizácie D. O., z odboru cestnej dopravy, ktorý uvádza, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna obsluha zo strany signalistu. Obhajoba namietla, že táto organizácia nie je znalcom v odbore železničnej dopravy, preto kvalifikovane sa nemôže ani vyjadriť k technickej príčine tejto železničnej nehody nehovoriac o tom, že v konaní nebola preukázaná nespráva obsluha zo strany signalistu - obžalovaného.

V znaleckom posudku znalca V. B. E. z odboru železničnej dopravy bolo uvedené, že sa predpokladá nevhodné obslúženie núdzového tlačidla v rozpore s predpismi, avšak znalec sa vyjadril, že upevnenie núdzového tlačidla preukázané nebolo, po železničnej nehode iné osoby nemali prístup na stávadlo č. 2 a vzhľadom k tomu, zabezpečovacie zariadenie zrejme malo byť deaktivované. Túto skutočnosť vysvetľuje len tým, že došlo k neoprávnenej manipulácii tlačidla núdzového otvorenia. Znalec vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa vyjadril aj k tomu, že zabezpečovacie zariadenie, vydáva výstražný zvuk, uzatvára závory súčasne a oddelená funkcia nie je možná - to znamená, že ak svieti červené výstražné svetlo, tak závory nemôžu byť v kolmej polohe. Toto tvrdenie znalca bolo vyvrátené

audiovizuálnou nahrávkou svedkyne T. S. zo dňa 25.04.2023. Na ďalšom pojednávaní Doc, B. E. tvrdil, že on nie je znalcom na posúdenie poruchy zabezpečovacieho zariadenia, preto nemôže sa vyjadriť k skutkovému stavu, ktorý bol potvrdený svedkami T. L. - L. D. O. T. S., ktorí jednoznačne potvrdili, že zažili situácie, keď blikali červené výstražné svetlá na zabezpečovacom zariadení, zvukové výstražné znamenie nebolo počuť a závory boli v zvislej polohe, čo svedčí o tom, že k poruche na zabezpečovacom zariadení mohlo dôjsť aj iným spôsobom ako zabezpečením núdzového tlačidla alebo manipuláciou tohto núdzového tlačidla a to bez toho, aby obžalovaný v rozpore s predpismi manipuloval týmto núdzovým tlačidlom.

V priebehu dokazovania bolo preukázané aj to, že sa jedná o zabezpečovacie zariadenie prvého typu, ktoré má viac ako 50 rokov a je jediným takýmto zariadením, ktoré nebolo vymenené.

V konaní bolo preukázané aj to, že aj v iných prípadoch došlo k rôznym poruchám aj v minulosti, čo vyplýva aj zo správy Železníc SR. Je významným dôkazom porucha prielestného zabezpečovacieho zariadenia zo dňa 25.04.2023, ktorú zaznamenala audiovizuálna nahrávka T. S., keď zabezpečovacie zariadenie malo poruchu, blikali červené svetlá, zvukové výstražné znamenie nebolo počuť a závory holi vo zvislej polohe viac ako 5 minút. Zo správy Železníc SR vyplýva, že dňa 25.04.2023 nebola zaznamenaná žiadna porucha a nebola porucha ani opravená, z čoho vyplýva, že táto porucha ľubovoľným spôsobom v systéme zabezpečovacieho zariadenia zmizla a zrejme po určitom čase bol navodený opäť funkčný stav prielestného zabezpečovacieho zariadenia bez zásahu opravára a pracovníkov Železníc SR, čo jednoznačne preukazuje možnosť poruchy bez toho, aby táto porucha bola zistená a po určitom čase, ktorý bol minimálne viac ako 10 minút trvala a následne muselo dôjsť k sfunkčneniu zabezpečovacieho zariadenia bez zásahu opravárov Železníc SR. Práve táto skutočnosť, ako aj prípad opísaný policajtom T. L. o nefunkčnosti cestného zabezpečovacieho zariadenia, vytvárajú objektívne preukázaný stav, že bez zásahu obsluhujúceho personálu v danom prípade signalistu - obžalovaného došlo k poruche, ktorú obžalovaný nezapríčinil, nedošlo ani k zabezpečeniu núdzového tlačidla, ani k neoprávnenej obsluhu tohto núdzového tlačidla a napriek tomu zabezpečovacie zariadenie nefungovalo podľa technických predpokladov a došlo k situácii, že automatické zatváranie závojov sa neuskutočnilo a takýmto spôsobom došlo k tejto železničnej nehode. Tieto skutočnosti sú objektívnymi a jednoznačnými dôkazmi o vzniku poruchy bez činnosti obsluhujúceho personálu bez toho, aby v rozpore s platnými predpismi došlo k manipulácii núdzového tlačidla a v konečnom dôsledku nefunkčnosť zabezpečovacieho zariadenia vytvorilo situáciu, že závory neboli uzavreté vtedy, keď podľa technických predpokladov mali byť zavreté, lebo ich činnosť mala byť usmernená snímačmi prichádzajúceho vlaku. Je nesporne preukázané, že dlhodobá porucha zo dňa 25.04.2023 preukázala, že zabezpečovacie zariadenie je nespoľahlivé a v systéme Železníc SR nebolo zistené, že po dobu najmenej 10 minút závory boli otvorené vtedy, keď blikali červené výstražné svetlá a závory boli vo zvislej polohe. V uvedený deň tak ako vznikla porucha v systéme, tak porucha aj zmizla bez zásahu opravárov, ktorá skutočnosť preukazuje, že aj v inom prípade sa to mohlo stať, preto spoliehať sa na to, že zabezpečovacie zariadenie je funkčné a správa sa podľa technických predpokladov, je názorom, ktorý hol vyvrátený objektívnymi dôkazmi a konkrétnymi prípadmi, a je preukázané, že porucha najmenej v dvoch prípadoch vznikla bez zapríčinenia obsluhujúceho personálu.

Podľa Trestného poriadku je povinnosťou prokurátora zabezpečiť dôkazy v neprospech, ale aj zároveň v prospech obžalovaného, preto polemizácia prokurátora o použiteľnosti dôkazu v súdnom konaní ako audiovizuálnej nahrávky o nefunkčnom technickom stave prielestného zabezpečovacieho zariadenia je nemiestna a v rámci spravodlivého rozhodnutia vo veci nie je možné nebrať do úvahy tento dôkaz aj za toho stavu, že to nepodporuje obžalobu prokurátora.

Obžalovaný sa stotožňuje s názorom prokurátora, že trestný proces je kontradiktórnym konaním, ale je atribútom právneho štátu, že vina obžalovaného bez akýchkoľvek pochybností má byť preukázaná a na uznanie viny nepostačujú úvahy bez objektívnych dôkazov. Súd vo veci konal nestranné a vykonával dôkazy, ktoré boli navrhnuté obhajobou, nakoľko niektoré dôkazy dotknuté organizácie poskytnú len súdu vtedy, keď jedna alebo druhá strana takýto dôkaz nemôže zabezpečiť, avšak môže žiadať súd, aby takýto dôkaz bol zabezpečený.

V danom prípade súd nenapomáhal ani jednej procesnej strane a nemôže byť vadou konania, ak súdom boli zabezpečené dôkazy, ktoré smerovali k objektívnemu posúdeniu tohto skutkového stavu, preto v tomto konaní nedošlo k porušeniu zásady rovnosti strán pred súdom a práve vykonaným dokazovaním boli zachované zásady spravodlivého procesu.

Obžalovaný má za to, že súd vo veci riadne zistil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými okolnosťami tohto prípadu, argumentami aj obhajoby a v súlade so zákonom rozhodol, keď obžalovaného oslobodil spod skutku obžaloby, lebo nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z týchto dôvodov obžalovaný navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach v zmysle ust. § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na podklade odvolania prokurátora, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd v tejto trestnej veci už raz rozhodoval o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 5T/68/2023 zo dňa 11.05.2023, ktorým bola vyslovená vina obžalovaného a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody a to uznesením sp. zn. 8To/73/2023 zo dňa 30.01.2024, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil tento rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V predchádzajúcom zrušujúcom uznesení sa odvolací súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného tak, že ju uznal za dôvodnú v tej časti, ktorá sa týkala otázky funkčnosti cestného zabezpečovacieho zariadenia v čase skutku. Obžalovaný označil dôkazy, ktorých dôkazný význam sa javil ako podstatný a preto na preverenie obhajoby obžalovaného odvolací súd zrušil predchádzajúci rozsudok okresného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd po vrátení veci na ďalšie konanie postupoval striktne v súlade s pokynom odvolacieho súdu, keď doplnil dokazovanie v určenom smere vypočutím svedkov, znalca a vyžiadaním listinných dôkazov. Konajúci súd vynaložil aj dostatočné procesné úsilie za účelom znaleckého posúdenia fungovania zabezpečovacieho zariadenia, avšak doplniť dokazovanie týmto spôsobom nebolo objektívne možné. Na základe takto doplneného dokazovania okresný súd znova vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a mimo akúkoľvek pochybnosť preukázané, že by skutok spáchal obžalovaný, pretože nebolo preukázané, že by bezprostredne po nehode vstúpili nejaké osoby do objektu stavadla č. 2, resp. že by došlo k manipulácii s tlačidlom núdzového otvárania závor a zároveň nemožno vylúčiť, že mohlo dôjsť k mimoriadnej závade na zariadení, ktorú obžalovaný nemohol ovplyvniť.

Po preskúmaní danej veci má krajský súd za to, že na hlavnom pojednávaní, boli okresným súdom zákonným spôsobom vykonané všetky dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité objasnenie veci a spravodlivé rozhodnutie súdu. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach a dospel k logicky odôvodneným a správnym záverom, s ktorými sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd sa v dostatočnej miere venoval aj obhajobe obžalovaného, túto vecne posúdil a kriticky konfrontoval s ďalšími vykonanými dôkazmi, pričom výstižným spôsobom vysvetlil, z akých dôvodov a na základe akých úvah neuznal vinu obžalovaného, ktorými dôkazmi a nimi preukázanými skutočnosťami dospel k pochybnostiam o funkčnosti cestného zabezpečovacieho zariadenia a napokon tieto pochybnosti vyhodnotil v súlade so zásadou in dubio pro reo. Argumentácia okresného súdu, ako aj spôsob, ktorým sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného presvedčivo, vyčerpávajúco a v dostatočnej miere vysvetľuje dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto odvolací súd preskúmal a dospel k záveru, že sa nemožno stotožniť s tvrdením, že by okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie. Prokurátorom použitá argumentácia poukazuje len na tú časť vykonaného dokazovania, ktorá nasvedčuje vine obžalovaného, avšak nevyhnutným logickým predpokladom pre prijatie týchto úvah o vine obžalovaného je podmienka, že predmetné cestné zabezpečovacie zariadenie bolo v čase skutku plne funkčné a pracovalo v súlade s technickými očakávaniami. Tento predpoklad je absolútne nevyhnutným pre vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného, nakoľko v predmetnej veci nebol predložený žiadny iný dôkaz o tom, že by obžalovaný zapevnil, resp. inak neoprávnene manipuloval s daným tlačidlom v čase príchodu vlaku č 8817 k miestu zrážky. Iba v takom prípade, ak nie je žiadna pochybnosť o riadnej

funkčnosti daného zariadenia, súhrn vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal aj prokurátor, môže viesť k jedinej logickej a technicky novej príčine, ktorou je nespochybniteľne len neoprávnená manipulácia tlačidla núdzového zatvárania závor zo strany obžalovaného. Otázke funkčnosti zabezpečovacieho zariadenia bola zo strany orgánov činných v trestnom konaní venovaná náležitá pozornosť, keď sa opakovane preverovala jeho funkčnosť. Na druhej strane však boli v konaní vykonané aj také dôkazy, ktoré aj podľa hodnotenia odvolacieho súdu, nedovoľujú vysloviť jednoznačný a nepochybný záver, že toto zradenie muselo byť a aj objektívne bolo, v čase skutku riadne funkčné. Ohľadom otázky funkčnosti daného zariadenia existujú dve protichodné skupiny dôkazov, pričom ani jedna skupina nepreukazuje skutočný technický stav zariadenia v čase zrážky. Z dôkazov, o ktoré oprel svoje rozhodnutie aj okresný súd, vyplýva jedna veľmi podstatná skutočnosť, a tou je, že máme preukázaný prípad zo dňa 17.4.2023, kedy bola zaznamenaná porucha predmetného zariadenia, ale príčina poruchy nebola zistená a za ďalšie porucha zo dňa 25.4.2023, ktorú nepochybne preukazuje výpoveď svedkyne S. a ňou vyhotovený audiovizuálny záznam, nebola Železnicami SR vôbec evidovaná. Z uvedeného vyplýva, že dané zariadenie môže vykazovať poruchu aj bez toho, aby bola zaregistrovaná zodpovedným subjektom, môže nastať aj bez akejkoľvek zjavnej príčiny a rovnako tak bez akéhokoľvek zásahu aj odznie a zariadenie opäť riadne pracuje. Uvedené má za následok, že ani preskúšanie daného zariadenia o 2 hodiny po zrážke, ktoré zistilo jeho správne fungovanie, nemusí vypovedať o jeho skutočnej funkčnosti v čase zrážky. Táto skutočnosť jednoducho nedovoľuje bez akýchkoľvek pochybností pripustiť vyššie uvedený logický predpoklad, teda že dané zariadenie bolo funkčné aj v čase skutku. Pri posudzovaní otázky, či mohla takáto porucha vzniknúť v čase skutku, si treba uvedomiť aj tú skutočnosť, že ide o poloautomatické, 50 rokov staré zariadenie, jedno z ostatných, ktoré je ešte v prevádzke, ktoré nie je monitorované kamerami a ktoré bolo opakovane poruchové. Nepochybne inak by sa nazeralo na uvedené zariadenie, ak by bolo nové, moderné, bez histórie porúch.

Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil s úvahami a závermi okresného súdu a ma za to, že nie je možné bez rozumných pochybností povedať, že dané zariadenie bolo v čase zrážky plne funkčné, a teda jedinou príčinou neuzavretia priecestia musí byť len nedovolená manipulácia núdzového tlačidla obžalovaným. Za daných skutkových okolností bolo rozhodnutie okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný správne a zákonné.

Pokiaľ ide o pochybnosť prokurátora o zákonnosti použitia nahrávky z mobilného telefónu svedkyne S., odvolací súd udáva, že Trestný poriadok upravuje postup získavania takýchto záznamov, ktorý sa vzťahuje na orgány činné v trestnom konaní a súd. Predmetný záznam vyhotovila fyzická osoba, nie štátny orgán. Samotný záznam zachytáva verejné priestranstvo a nie sú na ňom zachytené žiadne objekty a ani prejavy osobnej povahy, ktorými by sa nedovolené zasahovalo do práv iných osôb neprímeraným spôsobom, a preto súd nevidí nijaký dôvod, aby tento dôkaz nebolo možné použiť.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou zásahu do kontradiktorného vykonávania dokazovania na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný už v konaní pred súdom prvého stupňa v rámci svojej obhajoby navrhoval vykonať dôkazy výsluchom svedkyne S., L. a oboznámenia sa s nahrávkou z telefónu svedkyne, ako aj ďalšieho dokazovania zameraného na preverenie funkčnosti zabezpečovacieho zariadenia. Súd prakticky len vyhovel týmto obhajobným návrhom, keďže ich uznal za relevantné a na preverenie jeho obhajoby zvolil vykonanie takých dôkazov, ktoré mohli presvedčivým spôsobom potvrdiť alebo vyvrátiť jeho tvrdenia. Hypoteticky by presvedčivejšie mohla vyznieť predmetná argumentácia odvolateľa v prípade, ak by súd bez akéhokoľvek procesného návrhu obhajoby, resp. bez toho, aby sa takýmto spôsobom obžalovaný bránil, sám od seba začal spochybňovať funkčnosť zariadenia a vyhľadávať v tomto duchu dôkazy. V takom prípade by bolo namieste zamyslieť sa nad tým, kde sú hranice nestrannosti súdu, a čo je obsahom pojmu spravodlivý proces, avšak preskúmaná vec nie je takýmto prípadom.

S poukazom na uvedené závery odvolací súd konštatuje, že odvolanie prokurátora je nedôvodné a bolo podľa § 319 Tr. por. zamietnuté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný

prostriedok nie je prípustný.